

מסכת נזיר

פרק ה

א. בית שמאי אומרים, הקדש טעוה הקדש. ובית הלל אומרים, אינו הקדש. כיצד. אומר, שור שחור שיצא מבית ראשון הרי הוא הקדש, ויצא לבו, בית שמאי אומרים הקדש, ובית הלל אומרים אינו הקדש:

ב. דינר זהב שיעלה בדי ראשון הרי הוא הקדש, ועלה של כסף, בית שמאי אומרים הקדש, ובית הלל אומרים אינו הקדש. חבית של יין שתעלה בדי ראשונה הרי היא הקדש, ועלתה של שמו, בית שמאי אומרים הקדש, ובית הלל אומרים אינו הקדש:

ג. מי שנזר בנזיר ונשאל לחכם ואסרו, מונה משעה שנזר. נשאל לחכם והתירו, היתה לו בהמה מפרשת, תצא ותרעה בעדר. אמרו בית הלל לבית שמאי, אי אתם מודים בזה שהיה הקדש טעוה שתצא ותרעה בעדר. אמרו להן בית שמאי, אי אתם מודים בפי שטעה וקרא לתשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי

וְהָיָה מִקִּדְשׁ. אָמְרוּ לָהֶם בֵּית הַלֵּל, לֹא הִשְׁבֵּט קִדְשׁוֹ. וְמָה אֵלּוּ
טָעָה וְהִנִּיחַ אֶת הַשְּׁבֵט עַל שְׁמִינִי וְעַל שְׁנֵי עֶשֶׂר, וְשָׂמָא עָשָׂה כָּלֹּם.
אֲלֹא כְּתוּב שֶׁקִּדְשׁ אֶת הָעֶשְׂרִי, הוּא קִדְשׁ אֶת הַתְּשִׁיעִי וְאֶת אֶחָד
עֶשֶׂר:

ד. מִי שֶׁנִּזְרָר בְּנִזְרֵי וְהִלֵּךְ לְהִבְיֹא אֶת בְּהֶמְתּוֹ וּמִצָּאָהּ שְׁנִגְנִיָּה, אִם
עַד שֶׁלֹּא נִגְנָה בְּהֶמְתּוֹ נִזְר, הֵרִי זֶה נִזְר. וְאִם מִשְׁנִגְנִיָּה בְּהֶמְתּוֹ
נִזְר, אֵינוֹ נִזְר. וְזוֹ טָעוּת טָעָה נְחוּם הַמִּדֵּי כְּשֶׁעָלוּ נִזְרִים מִן הַגּוֹלָה
וּמִצָּאוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ חֶרֶב, אָמַר לָהֶם נְחוּם הַמִּדֵּי, אֵלּוּ הָיִיתֶם יוֹדְעִים
שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ חֶרֶב הָיִיתֶם נוֹזְרִים. אָמְרוּ לוֹ לֹא, וְהִתִּירָן נְחוּם
הַמִּדֵּי. וּכְשֶׁבָּא הַדָּבָר אֶצֶל חֲכָמִים, אָמְרוּ לוֹ, כָּל שֶׁנִּזְרָר עַד שֶׁלֹּא חֶרֶב
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, נִזְר. וּמִשְׁחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אֵינוֹ נִזְר:

ה. הָיוּ מְהֻלְכִין בַּדֶּרֶךְ וְאֶחָד בָּא כְּנִגְדּוֹ, אָמַר אֶחָד מֵהֶן הֲרִינִי נִזְר
שָׁזָה פְּלוּנִי, וְאֶחָד אָמַר הֲרִינִי נִזְר שָׁאִין זֶה פְּלוּנִי, הֲרִינִי נִזְר
שָׁאֶחָד מִכֶּם נִזְר, שָׁאִין אֶחָד מִכֶּם נִזְר, שְׁשִׁנִּיכֶם נִזְרִים, שְׁכַלְכֶּם
נִזְרִים, בֵּית שְׂמָאִי אוֹמְרִים כָּלֶם נִזְרִים. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, אֵינוֹ
נִזְר אֲלֹא מִי שֶׁלֹּא נִתְקַיְּמוּ דְּבָרָיו. וְרַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר, אֵין אֶחָד מֵהֶם
נִזְר:

ו. הִרְתִּיעַ לְאַחֲרָיו, אֵינוֹ נִזְר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, יֹאמֵר, אִם הָיָה
כְּדַבְּרִי, הֲרִינִי נִזְר חוֹבָה. וְאִם לֹא, הֲרִינִי נִזְר נִדְּבָה:

ז. רָאָה אֶת הַכּוֹי וְאָמַר, הֲרִינִי נָזִיר שְׁנָה חֹתָה, הֲרִינִי נָזִיר שְׁנָה אֵינוֹ
חֹתָה, הֲרִינִי נָזִיר שְׁנָה בְּהֶמָּה, הֲרִינִי נָזִיר שְׁאִין זֶה בְּהֶמָּה, הֲרִינִי
נָזִיר שְׁנָה חֹתָה וּבְהֶמָּה, הֲרִינִי נָזִיר שְׁאִין זֶה לֹא חֹתָה וְלֹא בְּהֶמָּה,
הֲרִינִי נָזִיר שְׁאֶחָד מֵכֶם נָזִיר, הֲרִינִי נָזִיר שְׁאִין אֶחָד מֵכֶם נָזִיר,
הֲרִינִי נָזִיר שְׁכָלְכֶם נָזִירִים, הֲרִי כָלֶם נָזִירִים: